

Άντε τώρα να πεις... «Καλό Πάσχα»

Μια Κυριακή του άπιστου θωμά θα βρεθεί σύντομα κοντά μας, κατά την οποία οι επίκαιροι συμβολισμοί, θα βρούν την απήχησή τους στη δεινή πραγματικότητα που βιώνουμε όλοι.

Από τους άπιστους ευρωπαίους εταίρους μας, που θέλουν οπωσδήποτε να θέσουν τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων, μέχρι και όλους εμάς.

Και οι μεν Ευρωπαίοι ξεπλήρωσαν την επιθυμία τους, με τον Έλληνα πρωθυπουργό να δηλώνει την ικανοποίησή του για όσα συνέβησαν στις Βρυξέλλες, με την Άνγκελα Μέρκελ και τους άλλους, όλοι δε εμείς να παραμένουμε δύσπιστοι. Και για την ευρωπαϊκή αλληλεγγύη και για το Αύριο που έρχεται αδυσώπητα απαιτητικό, κυρίως δε για το τι μέλλει γενέσθαι, με το καθημερινό μας πρόβλημα. Είναι το πρόβλημα των ανεξόφλητων λογαριασμών, το ουσιαστικό τίναγμα στον αέρα των οικογενειακών προϋπολογισμών, για να είμαστε ακριβείς και με επίκαιρο το μύθο του Σύσιφου, που όλο κουβαλούσε στο βουνό το βράχο και πριν προλάβει να φτάσει, καταρακούσε ο βρά-

Άρθρο του
Βουλευτού

Άγγελου Κολοκοτρώνη

χος και ξανάρχιζε πάλι από την αρχή. Εκπλήρωνε την κατάρα του θυμωμένου Δία.

Τώρα τίνος την κατάρα εκπληρώνει ο Ελληνικός Λαός, που καλείται να τα βγάλει πέρα στεγνώνοντας την ψυχή και τη ζωή του, είναι ένα ζητούμενο. Ξεκινά από τον ίδιο που έζησε την εικονική πραγματικότητα, το δικό του όνειρο, μέχρι την ώρα που του είπαν ότι αυτό ήταν απλώς ένα όνειρο που έχει τελειώσει.

Ήταν ένα όνειρο δανεικό, γιατί το απολαύσαμε με δανεικά και τώρα ήλθε η ώρα του λογαριασμού.

Κι εκεί που μαλώναμε, λόγω φιλότιμου, ποιός θα πρωτοπληρώσει στα ταβερνάκια που μαζευόμασταν, τώρα αναρωτιόμαστε γιατί δεν θα πρέπει να πληρώσουν εκείνοι που έκαναν τη ζημιά. Έχουν δίκιο όσοι το υποστηρίζουν, μόνο που στην Ελλάδα δεν συμβαίνουν σχεδόν ποτέ αυ-

τά. Ο αιώνιος ένοχος είναι ο Λαός, που θα έπρεπε να καταλάβει όσα του σκάρωναν επί τόσα χρόνια οι «σωτήρες» του.

Θα έπρεπε ακόμη να γνωρίζει ότι ουσιαστικά ζούμε τώρα μια τραγωδία, από την οποία μπορεί να μας απαλλάξει. Αυτός άλλωστε φρόντιζε πάντοτε για την των τοιούτων παθημάτων κάθαρση.

Βρισκόμαστε όμως προς το τέλος της τραγωδίας, ή μόλις τώρα άρχισε το έργο; Ακόμη και αυτό εξαρτάται από μας. Αν ζούσε ο Ιονέσκο, ο ιδρυτής του θεάτρου του παραλόγου, δεν θα χρειαζόταν να φροντίσει για κάποια νέα δημιουργία του. Θα αρκούσε να περιγράψει όσα σήμερα συμβαίνουν στην Ελλάδα, όπου ο... «ρινόκερός» του, έχει εισέλθει στο... «υαλοπωλείο» και γίνονται όλα «γυαλιά καρφιά». Και την ώρα που συμβαίνουν όλα αυτά θα πρέπει να πείσουμε τον κάθε θωμά να πάψει να είναι άπιστος και στους υπόλοιπους να ευχηθούμε καλό Πάσχα. Ίσως ποτέ δεν ήταν τόσο επίκαιρη όσο σήμερα η ευχή «Καλή Ανάσταση»...